

[Bernhard Baunsgaard]

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren indskærpe over for de ansættende myndigheder, at spørgsmål om politiske og religiøse holdninger ikke hører hjemme ved ansættelser i offentlige stillinger, og samtidig indskærpe, at en ansøger har ret til at blive gjort bekendt med alle forhold, der har spillet en rolle ved behandlingen af hans eller hendes ansøgning?«

(Spm. nr. 86).

Begrundelse.

I flere tilfælde – som omtalt i Politiken for fredag den 21. oktober – har ansøgere til lærerstillinger i Silkeborg klaget over, at de er blevet spurgt, om de havde yderliggående politiske eller religiøse holdninger. Det blev samtidig oplyst, at dette ville spille ind ved behandlingen af deres ansøgning.

Ifølge lov om partsoffentlighed har en ansøger ret til at blive bekendt med de oplysninger, der er indhentet ved behandlingen af en ansøgning. Dette synes ikke alle steder at være forstået af myndighederne, bl.a. i en sag fra i sommer i Århus.

Besvarelse (2/11 77):

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Indledningsvis vil jeg gerne bemærke, at de i begrundelsen for spørgsmålet nævnte sager fra Silkeborg og Århus ikke er forelagt ministeriet, men alene er mig bekendt fra omtale i pressen og bladet Folkeskolen. Jeg kan derfor ikke udtale mig om disse sager.

Med hensyn til spørgsmålets første del kan jeg henvise til de svar, som jeg for ganske nylig har givet på tilsvarende spørgsmål fra 2 folketingsmedlemmer. Det fremgår heraf, at jeg mener, at det er udelukket at stille ansøgere til lærerstillinger i folkeskolen spørgsmål om de pågældendes politiske og religiøse indstilling. Tilsvarende må gælde for ansøgere til andre stillinger under undervisningsministeriet. Det er mit indtryk, at denne retningslinje følges af de ansættende myndigheder og der således ikke er grund til at indskærpe den.

Efter lov om offentlighed i forvaltningen kan en ansøger til en offentlig stilling forlange at blive gjort bekendt med de dokumenter m. v., der vedrører hans forhold.

For at en myndighed skal kunne imødekomme en ansøgers krav om aktindsigt fuldt ud, skal den – hvis der mundtligt meddeles den faktiske oplysninger af væsentlig betydning for sagens afgørelse – gøre notat herom på en sådan måde, at disse oplysninger kan meddeles ansøgeren, jfr. offentlighedslovens § 4.

Jeg er af den opfattelse, at de ansættende myndigheder kender og følger dette krav om udfærdigelse af notater, og finder derfor ikke grund til at indskærpe det.

Til *udenrigsministeren (27/10 77)* af:

Steen Folke (VS):

»Vil ministeren tage initiativ til, at de 1,55 mill. kr., som henstår på finanslovens konto til humanitær og uddannelsesmæssig bistand gennem internationale organisationer og frihedsbevægelser til undertrykte folk fra Zimbabwe (Rhodesia), snarest bliver udbetalt til støtte for Den Patriotiske Fronts omfattende arbejde?«

(Spm. nr. 90).

Begrundelse.

Det er i sig selv et fuldkommen latterlig lille beløb, der er afsat på finansloven til støtte for de undertrykte folk fra Zimbabwe. Men det har ydermere været urimelig længe med at få disse beskedne midler ekspederet til deres retmæssige modtagere. Man har fra officielt hold anført problemer med at finde ud af, til hvem og hvordan pengene skulle kanaliseres.

Efter OAU's topmøde i Gabon i sommer skulle disse problemer være løst, idet OAU på dette møde gav sin anerkendelse til Den Patriotiske Front, mens ingen andre organisationer eller enkeltpersoner i Zimbabwe har fået en tilsvarende anerkendelse.

Det forekommer åbenbart, at Den Patriotiske Front både er den politisk helt dominerende kraft i oppositionen mod det hvide mindretalsregime i Zimbabwe og samtidig er den eneste organisation, der har omfattende støtteværdige aktiviteter.

Det er ydermere velkendt, at Den Patriotiske Front består af såvel en militant fløj, anført af Robert Mugabe, som en moderat fløj, anført af Joshua Nkomo. Med henvisning til det sidstnævnte faktum skulle det nok være